

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1714

Q. 30. Quid addendum sit circa privationem civilis communicationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42682

dixi licitum esse privatim orare pro excommunicatis, etiam vitandis: & addidi n. 34. probabiliter licitum esse usque adeo etiam publice & directe offerre sacrificium Missæ pro excommunicatis non vitandis, quamvis illis illicitum sit hæc petere; tales autem vitandi non sunt, ut certum est, ergo. De cultu, decore, pompa merito servanda in sepulturis & exequiis, videri possunt multa apud *Pignat.* tom. 4. conf. 219. Quod autem nulli, nequidem Episcopo duarum ecclesiarum teneatur hæres instituere duplices exequias funebres, probat tom. 5. conf. 58.

269. Q. 30. Quid addendum sit circa privationem civili communicationis. R. §. 1. Excommunicati, quamvis non sint denunciati, tenentur sub peccato abstinere à civili communicatione cum aliis, nisi enim est illis prohibitum: si tamen faciant, hoc incurrunt excommunicationem minorem. *Dicast.* d. 2. n. 380. 473. 494.

270. §. 2. Qui non est excommunicatus, non peccat, si etiam sine causa agat cum excommunicato non denunciato, si in sacris si in profanis quia *Conc. Constantiense* absolute ad hoc potestatem facit: unde & talis excommunicatus, si preventus sive rogetur, non peccabit communicando, sed tum tantum peccabit, quando sponte se primus ingeret, *Castrop. Gibal. Dicast.* 380. iterumque à n. 476. Si tamen uterque excommunicatus, neuter sub pœna excommunicationis minoris auderet agere cum altero quia hoc est concessum in favorem aliorum delictum non excommunicatorum, *Dicast.* n. 494. *Gibal. Krim.* n. 1869. 1998.

271. §. 3. Vitandus seu non toleratus, debet vel notorius Clerici percussor, vel publice

preſe & nominatim denunciatus. De percuffio-
ne Clerici, dicam à n. 300. De denunciacione
cenſuræ, dixi aliqua à n. 75. & jam plura addam.

§. 4. Ut quis fit vitandus, non eſt ſatis, quòd ^{272.}
denunciatus eſſe, v. g. hæreticus, ſed debet
eſſe denunciatus excommunicatus, unde non
ſufficit denunciatio cenſurati & criminis ipſius,
ſed requiritur denunciatio excommunicationis
ideo incurſæ, Nav. Sanch. Regm. Caſtrop. Gibal. Krim.
n. 1864. contra Covarr. Salas, Gut. Avil. Bonac. San-
zar. Nec ſufficit cenſuram eſſe in tribunali pro-
mulgatam, niſi fit per cedulones denunciata,
Covarr. Avil. Suar. Laym. Pignat. tom. 4. conf.
133. n. 2.

§. 5. Si quis fit uno loco denunciatus, Hen- ^{273.}
ry. Vaſq. Fill. Bonac. & alii dicunt eſſe ubique vi-
tandum, quia eſt ſimpliciter denunciatus, quem
Jura dicunt eſſe ſimpliciter vitandum. Contra-
dicunt valde probabiliter Sanch. Avil. Caſtrop. Kri-
mer & alii, quia ex hoc, quod fit publicus denun-
ciatus in uno loco, non ideo eſt publicus denun-
ciatus in alio, Jura autem non dicunt qualem-
cunque, ſed publicè denunciatum eſſe vitan-
dum; hinc non teneor vitare privatim denun-
ciarum, requiritur enim denunciatio notoria,
ergo ubi non eſt notoria, ibi vitare non teneor.
Nec obſtat, quòd ſecundùm dicta l. 6. p. 3. n. 951.
quid fit in uno loco notorium, Romæ habeatur
tanquam ſimpliciter notorium, nam id ſpe-
cialiter obſervatur quoad diſpenſationes è S. Pæ-
nentiaria petendas, nec ideo extendi debet
ad alia.

§. 6. Si denunciatio fit dubia, excommuni- ²⁷⁴
catus non eſt vitandus, quia, quæ ſunt facti, non
preſumuntur, & poſſeſſio eſt pro libertate com-
muni-

Ggg 2

muni-

Handwritten text on the book's spine, including the number '11' and some illegible characters.

municandi. Si denunciatio fit certa, quamvis excommunicatio fit dubia, est vitandus pro foro externo, quia possessio est pro denunciatore, si tamen constaret non esse excommunicatum, vitandus non esset pro foro conscientiae, sed pro scandalo & contemptu. Semel denunciatus semper est vitandus, donec constet de absolutione, sicuti etiam praesumitur durare excommunicationem, si non constet de absolutione, Cap. *Quia nobis*, 39. De sent. excomm. *Krim.* n. 1873.

275. §. 7. Quamvis aliquis excommunicatus sit denunciatus, non tenetur abstinere à consortio infidelium, quia hi non subduntur Ecclesiae, & prohibitio habet de consortio fidelium, *Dicaft.* num. 454.

276. §. 8. Qui cum excommunicato vitando loquitur, afficiendo eum verbis contumeliosis, non incurrit censuram, quia illa non est excommunicatio civilis & humana, sed potius est averfio & dissocietas, *Dicaft.* n. 457.

277. §. 9. Si quis tali rescribat, purè ideo, ne ostendat inurbanum, *Avila* dicit non incurrit excommunicationem, sed *Dicaft.* n. 461. probabilius dicit incurrit, quia jam satis constat talis excommunicatis esse neganda ob Ecclesiae respectum, quod magis honorandum est: Possibile tamen quis assurgere v. g. Episcopo aut alii superiori excommunicato, tum ob consuetudinem, tum ad vitandum periculum offensae & damni. Præterea possunt excommunicato recitari verba deprecatoria v. g. Deus te convertat, &c. emendet &c. sic enim est potius locutio cum Deo. *Castrop.* d. 2. pu. 17. n. 2. *Dicaft.* à num. 277. Imò resalutationem fieri posse tanquam debetam præter *Busenb.* tenent *Henriq. Fill. Krim.* n. 277.

autem pro eis offerri possit Missa, dixi l. 6.

n. 1. à n. 31.

§. 10. Excommunicatus etiam vitandus, si 278.

trahatur ad iudicium ut reus, potest etiam per se ipsum comparere & se defendere, etiam iuramento, Cap. Dilecti filii, §. & Cap. ult. De exception. Usob. Gibal. Krim. n. 1989.

§. 11. Quamvis per communicationem vi- 279.

teatur prohiberi dormire in eodem lecto, non videtur tamen prohibitum dormire in diversis lectis positis in eodem cubili, dummodo illuc non conveniant per modum Societatis, aut ad eundem negotium gerendum, quamvis enim sint in eodem loco, si singuli diversis negotiis intendunt, non censentur communicare, unde si etiam casu in eodem stramine vel lecto convenirent, aut si non sit nisi unus lectus pro utroque, non dicerentur communicare, Suar. Fill. Regin. Dicast. n. 465. iterumque n. 471. contra Avilam & alios.

§. 12. Etiam prohibentur contractus omnes 280.

civiles, ut venditio, emptio, locatio &c. qui tamen si fiant, utrimque erunt validi, communis cum Krim. n. 2002. Valet quoque Matrimonium, quod contrahitur ab excommunicato vitando, Castrop. pu. 16. & Dicast. n. 822. addens quandoque etiam esse licitum. Valet etiam professio religiosa, Pelliz. Krim. n. 1997. sunt enim quasi contractus naturales.

§. 13. Excommunicatus toleratus concionari 281.

vel docere non debet, nisi requisitus, aut nisi ex officio hoc solebat facere, tum enim censetur requiri: vitandus autem omnino non debet, quamvis requiratur, quia ipse absolutè prohibetur communicare cum fidelibus, & hi cum illo;

Ggg 3 è con-

è contrà auditor excommunicatus, quamvis sit vitandus, potest permitti, ut audiat concionem, hæc enim assistentia dirigitur ad ejus correctionem. *Dicast. n. 708.* & habetur *Cap. Responso De sent. excomm. non videtur tamen interesse possessioni v. g. Theologiæ, quia hæc non ita directè pertinet ad salutem animæ vel emendationem, unde professor & reliqui auditores deberent recedere, si talis excommunicatus accederet, uti contra alios probabiliter docent *Avil. Benac. Castrop. d. 2. pu. 9. n. 11. Dicast. n. 557. Krim. n. 1910.* quamvis postea n. 1912. faveat oppositæ sententiæ.*

282. §. 14. Si excommunicatus vitandus offerat aliquod debitum titulo justitiæ, admitti potest, imò ad solvendum compelli potest etiam censuris, nam *Cap. Siverè, De sent. excomm. dicitur, ab excommunicatis exigere & recipi posse quod debetur, alias videremini vos damnatum ex pœnitentiâ, ipsi vero præmium ex consumacta reportare.* Si offerat aliquid purè liberaliter, rejici debet, & quamvis peccat acceptans, non tamen retinens, quia non ideo ampliùs communicat, *Gibal. Krim. n. 1999.* si offerat pecuniam petens, ut pro se oretur, *Gibal. dicit esse rejiciendam, excipit Krim. n. 1914.* nisi offerat per modum eleemosynæ; sed credo etiam tum admitti posse, si offerat, ut pro se simpliciter oretur, quia in iis, quæ ad salutem animæ ejus spectant, permittitur cum eo communicatio, secundùm dicenda n. 285.

283. Q. 31. Quid notandum sit de participante cum excommunicato. R. Hæc pauca. §. 1. Qui scienter & notabiliter communicat seu participat in eodem ipso peccato, ob quod alter jam antecedenter nominatim est excommunicatus & denun-